

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/63/2017
Identifikačné číslo spisu:	8511010231
Dátum vydania rozhodnutia:	31.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8511010231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného L. P. pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 31. októbra 2017 v Bratislave dovolanie obvineného L. P. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Petra Čurillu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. júna 2015, sp. zn. 5To/1/2015, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 28. novembra 2013, sp. zn. 7T/189/2011, uznal obvineného L. P. vinným z prečinu pytlactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to ho okresný súd podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. mu tiež uložil trest prepadnutia vecí (podrobne špecifikovaných v rozsudku) - strelnej zbrane s puškohľadom a puzdrom.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený L. P. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom zo 17. júna 2015, sp. zn. 5To/1/2015, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému uložil identický trest, len výrok o prepadnutí vecí oprel o § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Dňa 23. mája 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného L. P. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Petra Čurillu, advokáta so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tzn.

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Argumentoval, že dokazovanie bolo vykonané tendenčne a nekomplexne, a teda v konečnom dôsledku aj v rozpore s § 2 ods. 10 Tr. por. Už v rámci prípravného konania neboli vykonané všetky dosiahnuteľné dôkazy, ktoré determinujú náležité zistenie skutkového stavu. Orgány činné v trestnom konaní (ďalej len „OČTK“) nevykonali konfrontáciu medzi obvineným P. a obvinenými B. a G., ako aj vyšetrovací pokus, ktorým by sa objektivizovali skutočnosti týkajúce sa zaistenia spoluobvinených. U obvinených B. a G. tiež nezaistili odev, resp. biologické dôkazy, daktyloskopické alebo trasologické stopy. Vzhľadom na procesné postavenie svedkov, neskôr obvinených je spochybiteľná aj pravdivosť ich výpovedí. Dodal tiež, že obvinení B. a G. boli v čase výpovede pod vplyvom alkoholu. Vo vzťahu k záverom krajského súdu o počte kľúčov od osobného motorového vozidla obvinený poukázal na faktúru a preberací protokol obchodnej spoločnosti Motor - Car Prešov, s.r.o., z ktorých plynie, že majiteľovi boli odovzdané dva kľúče.

Na podklade týchto skutočností obvinený P. navrhol podanému dovolaniu vyhovieť a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. ho po zrušení napadnutého rozhodnutia spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodiť.

K podanému dovolaniu sa dňa 21. septembra 2017 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa (ďalej len „prokurátor“) tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že v prípade uplatneného dovolacieho dôvodu je dovolanie určené na nápravu právnych chýb a pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dodal tiež, že podané dovolanie je až na pár výnimiek identické s už skôr podaným odvolaním, pričom v tam namietanými skutočnosťami sa odvolací súd podrobne vysporiadal. Doplnil aj, že ani prípadné porušenie § 2 ods. 10 Tr. por. nemôže založiť existenciu dovolacieho dôvodu.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 9. októbra 2017.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného L. P. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné

chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený L. P. v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru (keď nesúhlasí s rozsahom vykonaného dokazovania, so spôsobom jeho hodnotenia, či dokonca dovolaciemu súdu predkladá nové dôkazy), a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu najvyšší súd dovolanie obvineného P. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na verejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.